

butlletí informatiu
gener 2009

Agrupació Excursionista “Catalunya”

Sopars els dijous a l'Agrupació (foto: Carme Collado)

Plantant el pessebre a Racallarga (foto: Miquel Rico)

Què ha passat?

Deixem enrere l'any 2008. Un any que **passarà a la Història** de l'Agrupació pel canvi de Seu Social. Ja n'hem parlat prou del gran esforç que s'ha fet, ara ja treballlem aquí en el nou barri com si res no hagués passat. Però sí que **ha passat** i si algú tenia dubtes del que ens podia **passar**, ara, podem dir que ens n'hem sortit i que podem mirar cap el futur amb optimisme. Som els nous

que es reactiven com la de l'ERE i una Escola GLACERA que es fa més gran. El mateix s'està gestant a la resta de les seccions com la SEAM o el SEM. Muntanya, amb les seves sortides mensuals i sortides d'iniciació. Vacances actives o sortides amb els Cicles, com el darrer del Císter, per a tothom, socis i no socis, que vulguin compartir i gaudir del senderisme i la descoberta d'indrets. Cultura, amb conferències i projeccions com el Cicle de Projeccions Everest "Memorial Sir Edmund Hillary".

Això i més és el que ens **ha passat** aquest any 2008. Esperem la vostra participació i que l'any vinent puguem seguir per aquest camí, un camí que ens ha de portar cap el Centenari.

veïns del Mercat, del Centre Cívic i de la Biblioteca, amb qui mantenim unes excel·lents relacions, també amb la gent i de les Entitats del Barri a través d'Entitats com la Coordinadora i d'altres. En definitiva, som de la SA-GRADA FAMÍLIA i, el que és més important, cada cop som més socis.

Ha **passat** que la secció infantil-juvenil no ha parat de créixer i al cap davant d'aquesta realitat estan els monitors. Seccions que es consoliden com la de CAIAC i BTT, d'altres

La Junta us desitja Bon Any 2009

Sopar de Nadal (foto: Manel Navarro)

Sopar de Nadal (foto: Manel Navarro)

PESSEBRE A ROCALLARGA

29 de novembre del 2008

Plantant el pessebre a Rocallarga (foto: Miquel Rico)

A les set veiem un autocar gros que passa de llarg a la plaça Catalunya, en Joan surt corrent i l'atrapa, quan el vehicle s'atura al semàfor vermell, ens el porta a la parada i pugem una bona colla. Tenim la impressió que aquest bus és massa gros per la colla que som i les carreteres que ens esperen. A Sant Andreu s'hi afegeixen uns quants companys més.

A Roda de Ter parem per esmorzar.

Els problemes de trànsit es presenten a L'Esquirol, en un carrer estret de doble direcció; la perícia de xofer i la col·laboració inestimable d'en Toni, fent d'urbà, resolen la situació. Seguim carretera (estreta) enllà, fins a Tavertet.

El dia es presenta fred i ennuvolat.

Ens carreguem les motxilles i uns quants voluntaris afegeixen eines, aigua, pessebre... al pes que ja porten.

Fem camí per la pista asfaltada que va vorejant els cingles de Tavertet. La pluja fa acte de presència, el vent l'acompanya. Passem per la sòlida casa de l'Avenc. S'imposa reunir-nos per agafar el camí de pujada, que a partir d'aquí és encaïtat amb cosa d'un o dos dits de neu. Segueix plovent. La boira ens envolta i

desdibuixa els entorns. Els roures s'han vestit de tardor. Uns moments de dubte i deixant el camí de bast que seguíem, ens enfilem per un corriol i sortim a uns prats que són el preludi del cim de Rocallarga (1187m). La boira no ens deixa veure res del magnífic paisatge que s'hauria d'atalaiar d'aquí dalt estant. Ha parat de ploure, el vent és

**La boira no ens
deixa veure res
del magnífic
paisatge**

fred. Ens retrobem els 34 companys i companyes, que hem sortit de Tavertet i ens havíem escampat per la ruta.

Mentre uns es posen a treballar per instal·lar el pessebre, la majoria miren d'arrecerar-se del vent i fan algun menjuc per entretenir la gana.

Per fi queda fixat el pessebre, signem a la llibreta de registre i sortim amb ganes de perdre alçada, com més aviat millor, per treure'ns el fred del damunt. Ara la baixada pel camí, que ha esdevingut una combinació de neu i fang, motiva més d'un pas d'artístic equilibri. Tornem a ser a l'Avenc, la boira s'ha esvaït, podem contemplar els cingles de l'Avenc i els cims del Collsacabra emergint de la boira que ha quedat atrapada a les fondalades. A bon pas, desfem el camí d'aquest matí i cap a 1/4 de 3 tornem a trepitjar els carrers de Tavertet. L'autocar ens hi espera, just tenim temps d'entrar-hi, que tornem a tenir pluja. Amb la cura que demana la carretereta, retornem a Roda de Ter.

El Sol va fent ullades. Al restaurant St. Jordi hi trobem 5 companys més, que s'afegeixen al dinar, el petit

Jan també hi ha volgut ser. Uns entrants d'esqueixada, escalivada i amanida, passen aviat dels plats a la panxa i tot seguit una paella d'arròs mar i muntanya (uns quants ganuts i ganudes repeteixen d'arròs), per postres es pot triar entre púding o macedònia i surt el cava.

El president, en Jep, fa un petit parlament en que agraeix en Joan Dilla la tasca duta a terme amb tots el pessebres, que any rera any, hem anat instal·lant pels cims de Catalunya i felicita als socis i sòcies recentment incorporats a l'AGRUPACIÓ, per la seva integració amb els antics. Es fan els brindis de costum i ens prenem els cafès. Les converses flueixen agradables entre els vells i nous companys i arriba l'hora d'alçar-se de la taula i tornar a l'autocar.

Al cap de poc ja s'ha fet de nit i Venus ens saluda des de sobre del castell de Gurb. L'entrada a Barcelona es fa sense problemes i l'autocar es va buidant a cada nova parada.

Fins l'any que ve!!

Jordi Romagosa (Soci 1224)

La Ruta del Quixot amb BTT

“En un lugar de La Mancha, de cuyo nombre no quiero acordarme, no ha mucho tiempo que vivía un hidalgo de los de lanza de astillero, adarga antigua, rocín flaco y galgo corredor. Una olla de algo más vaca que carnero, salpicón las más noches, duelos y quebrantos los sábados, lentejas los viernes....”

(foto: Pere Mancilla)

Com tots ja sabeu, aquest és el principi de la novel·la “Don Quijote La Mancha”, que el seu autor, Miguel de Cervantes, va fer viure al seu protagonista, Alonso Quijano, tot un seguit d’aventures juntament amb el seu escuder Sancho per les terres de Castella-La Manxa.

Doncs vet aquí, que en Pere Mancilla i jo vam tenir la singular idea de fer un tomb pels camins de La Manxa i emular al Quixot, decidint incloure en el nostre historial d’activitats una aventura més: **La ruta del Quixot en bicicleta de muntanya.**

El tomb decidit va acabar essent una ruta de **500 km.** Amb **7 dies** i condicions meteorològiques adverses, per una zona on, segons diuen, no plou mai.

Com que el Sr. Quijano va voltar-la molt per aquells indrets, “la Junta de Castilla-La Mancha”, ha aprofitat l’avinentsa per a promocionar aquesta ruta per accedir-hi a peu, bicicleta i fins i tot amb cadira de rodes. Però la realitat en la que nosaltres ens hem trobat és molt diferent. La majoria de trams senyalitzats “ciclabls” o per disminuïts, es limiten als quatre o cinc quilòmetres des de la població en qüestió, quedant la resta en un estat impossible de circular-hi en temps plujosos.

Una dificultat afegida és la que degut a la geografia, molt plana de la zona, hi han proliferat els conreus, existeixen una pila de camins que poden ocasionar pèrdues de temps i esforç importants si no segueixes el camí correcte.

Escoltant els versos de Machado i que va musicar en Serrat, identifico aquell que va dedicar l'aventurer personatge de La Manxa.

(foto: Pere Mansilla)

Tanco els ulls i obro el meu particular quadern de Bitàcola recordant el meu diari de navegació i on prenen vida totes les aventures viscudes en aquelles planúries castellanes.

Amb els que van ser els nostres companys de viatge, ...els conills, les perdius, les oliveres, les vinyes, els "majones", els melons, els molins, les síndries, la pluja, el vent, el fang i més fang, les nostres bicicletes, tots ells muts testimonis de totes les nostres vivències, vull resumir-vos aquesta, la nostra senzilla però **intensa estada a les terres del Quixot**.

(Continuarà...)

Albert Sambola

Calendari 2009

Hem mirat de posar-hi sortides fàcils per animar les persones interessades en començar la bicicleta de muntanya.

Menys una, totes són amb transport públic.

- **1 d'abril:** dimecres, **conferència:** "AMB BTT AL PAMIR" (TADJIKISTAN)
- **18 d'abril:** Sant Pere Sallavinera - Manresa, per la Serra de Rubió.

Desnivell estimat 400-500 m - **Fàcil**.

- **30 de maig:** Flaçà - Riudellots.

Desnivell estimat: 500 m - **Fàcil**.

- **27 i 28 de juny:** Alp - Calaf en dos dies.

Desnivell acumulat de l'ordre de 4000 m - **Molt difícil**.

- **11, 12 i 13 de setembre:** Núria - Ulldeter (1r dia).

Ulldeter - Mentet - Prats de Molló (2n dia).

Prats de Molló - Collada de Prats - Camprodon - Collada Verda - Ribes de Freser (3r dia). **Molt difícil**.

- **24 i 25 d'octubre:**

Vilac - Coret de Mont - Vall de Varradòs - Arròs - Vilac (1r dia).

Arties - Coret de Prüedo - Salardú (2n dia). **Difícil**.

La Travessa dels Quatre Rius

Noguera Pallaresa – Segre – Llobregat – Ter

Participants: Bernat Sabater, Roser Monmany, Oriol Grau, Núria Monmany i Cesc Grau

Aquesta travessa recorre en quatre etapes entre les serres prepirinenques que hi ha entre la Noguera Pallaresa i el Ter: Montsec d'Ares, Serra de Cucuc, de Comiols, de Benavent, de la Conca, de Carrànima, de Carreu, Serrat Gros, Serra de la Guàrdia, Port del Comte, Serra del Verd, el Pedraforca, Serra d'Ensija, el Catllaràs, Serra de Fajabranca, els Rasos de Tubau i el Serrat de l'Auró.

El Segre (foto: Cesc Grau)

L'Ori arriba al refugi de l'estació de Cellers quan ja hem esmorzat. Hem parlat amb en Bernat i ens ha explicat que ha perdut el tren de la Pobla a Lleida. Ha sortit just quan ell hi arribava amb el Talgo del matí. No han servit de res les queixes i quedem que mirarà la manera d'arribar avui a Organyà.

Ens acabem de preparar i sortim de l'alberg de Cellers per la carretera C-13, que baixa cap al Doll. Creuem la Noguera pel pont que duu cap a Llimiana i un cop passat el Barranc de la Barcedana prenem la pista a la dreta. Al cap d'uns quilòmetres ens toca creuar aquest torrent, que baixa força

ple. Hem de fer alguns equilibris per no sucari-hi els peus.

Després de resseguir la falda del Montsec d'Ares, i passat l'Hostal Roig, deixem a mà dreta la carretera que baixa cap a Vilanova de Meià i girarem cap el nord. Al cap de ben poc, al límit d'un camp, surt una pista cap a la dreta. La seguim fins dalt de la Serra del Cucuc. A l'altura de la línia d'alta tensió tombem a l'esquerra per una pista pedregosa que cada cop té un pendent més fort. Hi ha alguna marca mig esborrada de GR. S'acaba a uns prats agradables, on decidim dinar una mica.

Per sortir d'aquella vall prenem una pista que fa unes giragonses que no es corresponen amb cap dels camins que marca el mapa, si bé té una direcció semblant a la que el mapa marca pel GR. Després d'un tram curt però dur, el pendent se suavitza, baixa una mica i va a parar a una pista en millor estat que ve del coll que hi ha a l'oest del Cinglo Alt. De seguida arribem a

Bonrepòs, on ens visita el que serà una companyia fidel però no volguda al llarg de la travessa: la pluja.

Sempre comença igual: un ximxim suau que poc a poc va a més, fins que ja no hi ha cap dubte que cal tapar-se amb l'impermeable. El ruixat fort dura entre tres quarts i una hora i llavors para. Per sort o per una mena de cinisme, entre ruixat i ruixat hi ha temps suficient per assecar-se, bé per l'esforç de la pujada, bé pel corrent d'aire de la baixada.

Trobem la carretera asfaltada que ve de Sant Salvador de Toló i la seguim fins al Coll de Comiols. L'Ori tira avall cap al vessant del Pallars, li falten més de quaranta quilòmetres per recuperar el cotxe, que l'espera a Cellers. La Roser, la Núria i en Cesc baixem una mica en sentit sud, fins a Cal Garramitxo, on girem a l'esquerra, seguint la traça de tres línies d'alta tensió en paral·lel. La pista s'enfila suaument cap a la carena però sense arribar-hi; fa un flaqueig llarguíssim, enmig del qual comença el segon ruixat del dia, que va salvant valls i esperons successivament. En Bernat ens truca. Ja ha arribat a Organyà. Al final ha hagut d'anar fins a Balaguer amb el tren (que no seguia amunt) i seguir per carretera cap a Artesa, Ponts i Organyà. Ha tingut força sort amb la pluja i ara es dedicarà a cercar lloc per dormir.

Passada una casa coneguda com la Gavarnera, iniciem una nova pujada que es farà llarga per l'estat llastimós en què ens està deixant la

Baixada de la Serra del Curuc (foto: Cesc)

pluja. Ja no hi pot res ni el Gore-Tex. El paisatge, però és molt bonic. No hi ha ningú més fora de nosaltres. Un cop al Cimadal, punt culminant de la Serra de la Conca, baixem cap al Coll d'Espina, i d'aquí cap al Coll de Faide-lla, on entrem a la Serra de Carrànim. Un rètol adverteix que els següents 26 km d'aquella carretereta són de revolts constants.

Baixem fins a Bóixols, on truquem en Bernat per dir-li que no podem seguir. Estem rebentats i hem trobat un edifici en construcció on podrem dormir prou confortablement. A més, es fa de nit. Tornem a trucar en Bernat. Hem canviat d'opinió: seguirem fins a Organyà per la carretera, deixant estar la baixada per Montanissell. Pugem fins al Coll de Bóixols i fem la baixada, llarguíssima, fins a Coll de Nargó a la llum dels frontals. Des d'allà ja només cal fer uns 5 km de carretera principal fins a Organyà, on en Bernat ens espera per sopar cuscús amb samfaina. Dormim a l'alberg de Santa Fe. La millor notícia és que l'habitació és a la planta baixa i que no hem de pujar escales.

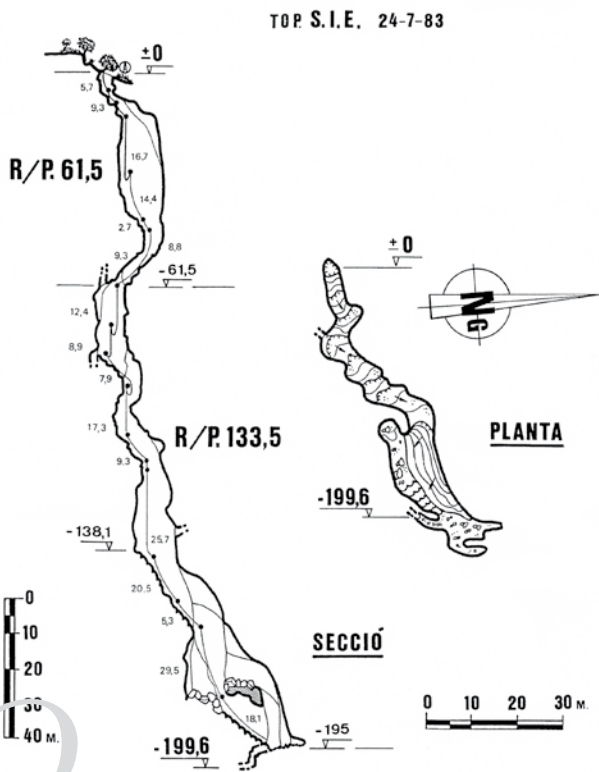
(Continuarà...)

Cesc Grau

L' AVENC VIDAL

(18/10/2008)

Ja fa molts anys, i com a conseqüència de la lectura d'un petit treball publicat a la revista Espeleosie, vaig tenir coneixement de l'existència d'aquesta cavitat que, degut a les seves característiques, va començar a despertar immediatament el meu interès.

La informació de que disposava, sobre tot la referent a la seva situació, era més aviat escassa i poc precisa, i això va fer que en dues ocasions, els llargs desplaçaments que vàrem realitzar a terres franceses on es troba situada, acabessin en sengles fracassos donat que no vàrem ser ca-

paços de trobar-la.

És per tot això, quan en Miquel em va dir que, aprofitant una estada per aquellacomarca, havia provat de localitzar-la i aquesta vegada sí que ho havia aconseguit, vaig immediatament proposar-li d'explorar-la tan aviat com fos possible.

I és així com un dissabte del mes d'octubre em trobo remuntant el sinuós camí que tot sortint de les rodalies de Prunyanes (La Fenolleda), i enfilant-se pels pendents del versant sud del Roc Paradet, ens durà aproximadament en una hora fins a la boca de l'Avenc Vidal.

Es tracta d'una interessant cavitat que comunica amb l'exterior per una obertura arrodonida de tres metres de diàmetre aproximadament i que dóna pas a un itinerari absolutament vertical tallat per diferents rampes i petits

replans, que ens portarà directament a la cota de màxi-

itinerari absolutament vertical amb la màxima fondària de -200 metres

ma fondària situada a -200 metres. En alguns trams, sobretot a partir dels 100 metres de profunditat, l'avenc està adornant amb tota mena de formacions litogèniques, principalment de tipus parietal. Digne d'esmentar és també l'amplada d'alguns dels pous que arriben a ultrapassar els deu metres de diàmetre en alguns punts.

Cal fer especial atenció a la caiguda de pedres que, provinents de l'exterior i també de la rampa que es troba a la base del primer ressalt, ocupen tots els replans de l'avenc i que la nostra progressió provoca que es precipitin pels diferents pous amb el corresponent perill pels companys que es troben més avall. Procurem moure'ns

amb molt de compte, però malgrat això no podem

les pedres que cauen de seguida agafen molta velocitat i baixen xiulant

evitar que, de tant en tant, alguna pedra caigui, i encara que són de petita mida, de seguida agafen molta velocitat degut a la verticalitat de l'avenc i baixen xiulant com si de projectils es tractessin, passant a vegades a fregar d'algun de nosaltres i obligant protegir-nos, cercant recer de la millor manera possible, prop d'alguna paret.

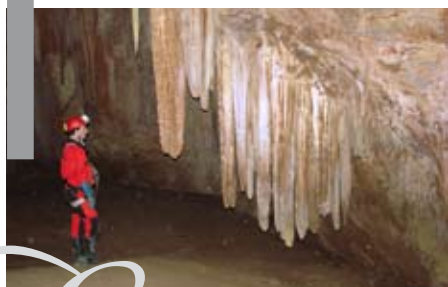
Quan sortim, les darreres clars d'aquesta tarda de tardor il·luminen encara el bosc d'alzines on ens trobem i quan, després de canviar-nos comencem a caminar, és ja negra nit. El cansament i el pes de les motxilles i saques de material que carreguem fan que la baixada se'ns faci un xic pesada, però arribem al lloc on hem deixat el cotxe amb la satisfacció d'haver pogut realitzar per fi aquesta exploració. Un merescut dinar-bereinar-sopar ens deixa en òptimes condicions pel viatge de tornada a casa.

Així doncs, l'Avenc Vidal és una cavitat força atractiva, la visita a la qual penso que és del tot recomanable, però duta a terme per un reduït grup d'espeleòlegs que es moguin amb molta precaució per tal d'evitar, en la mesura del possible, el perill que representa l'esmentada caiguda de pedres.

Antoni Rocías

info

Equip de Recerques
Espeleològiques

El passat dia 29 de novembre, una colla de membres de l'ERE varem anar al Garraf, amb la intenció de fer l'exploració de l'Avenç del Penyasegat de la Falconera. Malauradament, la pluja ho va impedir, i no es varen acomplir els plans previstos. Sobre altres temes, els membres de l'ERE ens hem proposat el portar a terme un curs d'iniciació a l'espeleologia, per a donar continuïtat a la sortida de portes obertes a la Fou de Bor. A continuació podeu trobar un avançament de la informació del curset.

També hem acordat que tornarem a intentar l'exploració de l'Avenç del Penyasegat de la Falconera. Ho farem el proper dia 10 de gener pel matí. Per la tarda ens trobarem a l'Agrupació amb els assistents a la sortida de portes obertes, per a informar-los del curs d'iniciació, i veure les fotos de la sortida. I per acabar, al vespre, ens quedarem a sopar, cosa que va quedar pendent del novembre. Continuarem informant...

XIVè Curs d'iniciació a l'espeleologia

avanç informatiu

*Adreçat a tothom que
vulgui assolir uns
coneixements bàsics que li
permetin ser un espeleòleg
autònom durant la visita
a una cavitat.*

Constarà de sessions teòriques i sortides de pràctiques, i es desenvoluparà al llarg de tres caps de setmana.

Les dates es concretaran el proper mes de gener, però orientativament serà entre finals de febrer i primers d'abril.

Caldrà ser major d'edat, soci de l'Agrupació i disposar de la targeta federativa de la Federació Catalana d'Espeleologia (mínim Bàsica B).

L'organització aportarà la major part del material individual i el col·lectiu.

El curs disposarà de l'homologació de la Federació Catalana d'Espeleologia.

Si esteu interessats en rebre més informació, us podeu adreçar a:

espeleo.ere.aec@gmail.com

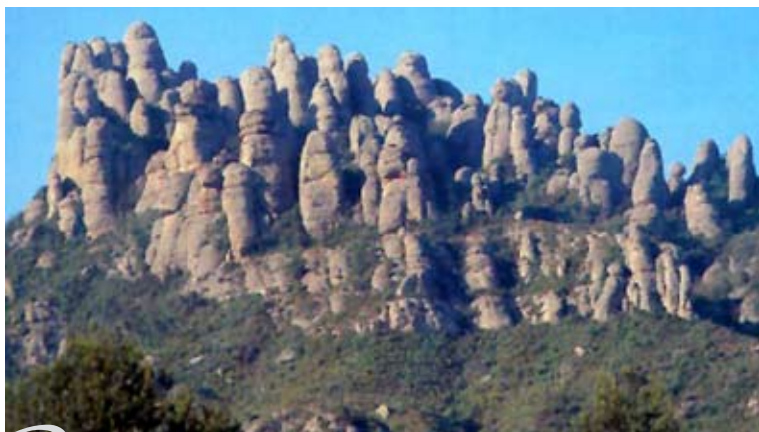
Atenció: Places limitades!!!

Montserrat – Núria, 150 Km

1a Etapa: Montserrat – Sant Vicenç de Castellet. 13 Km

Seguint amb la tradició d'anar fent camí per les comarques de Catalunya, per aquest 2009 us proposem fer aquesta travessa de Montserrat a Núria de 150 Km.

Com ja és costum, ho farem en dissabte, un cop al mes, i combinarem la caminada del matí amb la visita cultural per la tarda, si és possible. Sortirem des del Santuari de Montserrat travessant el Bages, el Bergadà i el Ripollès fins pujar a Núria.

En general el Camí davalla des de Montserrat, i es va mantenint més aviat planer o amb suaus pujades fins a Ribes.

rrat que poc a poc anirem deixant enrere.

Aquesta és una etapa i un recorregut apte per a tothom.

1a Etapa

Aquesta primera etapa va des de Santa Cecília fins a Sant Vicenç de Castellet. Aquest és un sender ben traçat que va baixant suaument i gaudint dels millors paisatges de Montse-

Per la tarda visitarem Manresa
Preu de la sortida.

Soci: 35€.

Soci online: 37€.

No soci: 39€

dj 8	infantil juvenil	Reunió de Pares
dg 11	muntanya	Excursió al Matagalls
dm 13	junta	Reunió
dm 13	veterans	Reunió mensual
ds 17-18	infantil juvenil	Sortida de grup
ds 17-18	SEM	Pic de la Dona (pràctiques ARVA)
dv 23	muntanya	Sopar i passi de fotos de la Ruta del Císter
ds 24	cultura	Cicle Everest. Cicle infantil. Projecció a l'Agrup: "Les Tres Bessones a l'Everest" hores: 11, 12 i 13
ds 24-25	kayak	Minves (Costa Brava)
dg 25	muntanya	Senderisme per la Serra del Garraf
ds 31	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 1ª jornada: Montserrat-Sant Vicenç de Castellet
ds 31-1	SEM	Roc Melé

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat
Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 93 319 06 72

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

dm 3	junta	Reunió
dc 4	muntanya	Reunió preparació Treku (30-45 anys)
dg 8	muntanya	Mola d'Estats
ds 7-8	muntanya	Sortida amb raquetes (Treku)
dm 10	veterans	Reunió mensual
ds 14	muntanya	Sopar i passi de fotos Camí S. Jaume diumenges
ds 14-15	SEM	Coma Pedrosa
ds 21-22	kayak	(lloc a determinar)
dg 22	muntanya	La Mola
ds 28	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 2ª jornada: Pont de Vilomara a Cabrianes

CALENDARI 2009

sortides d'esqui de muntanya

17/18 de Gener	Pic de la Dona (pràctiques ARVA) (Pilar i David) tel. 660 270 602
31 Gener i 01 F.	Roc Melé (Jaume Brun) tel. 639 765 756
14/15 de Febrer	Coma Pedrosa (Rafa Alacuart) 626 795 922
07/08 de Març	Cap de Marimanya (Eduard i Rosa Maria) 93 311 77 85
28/29 de Març	Punta Alta (Pere Palau) 93 210 62 85
18/19 de Abril	Molleres (Pere Mansilla) 651 82 52 42
1/2/3 de Maig	Posets (Eriste-Biadós-Eriste) o Balaitús (David Martin) 649 049 833

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

Pic de TEMPESTATS (3221m)

Pic d'ANETO (3404m)

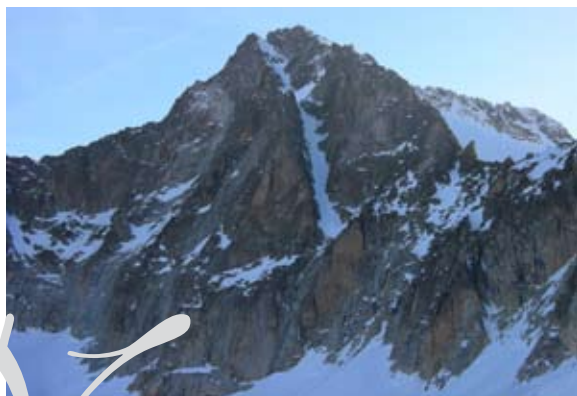
Corredor Estasen PD (50°)

Pic MALEÏT (3350m)

La Diagonal AD+ (IV, 55°)

Ribagorça

1-2-3-4 de Maig de 2008 (primera part)

(foto: Santi Pocino)

No he fet ni 10 quilòmetres, sortint de Vic, que el Corsa ja treu fum pel motor i es queda clavat a les rampes de Fontfreda. Quin inici! Retorn amb grua a Vic i el taller que certifica la mort en acte de servei del vehicle. Moc! Sort del servei d'assistència Cesc & Bernat que venen a recollir-me.

Tot plegat ens endarrereix un parell d'hores ben bones, arribant cap a quarts d'una de la nit al punt on una allau impossibilita de progressar per la pista que mena a la presa de Llauset. Dormida al terra darrere del cotxe.

La matinada freda alenteix l'arrencada, o potser el pensament amb el "mons-

tre motxilla" que espera ser traginat. Els tres animals de càrrega, recorrem la sinuosa pista fins a la boca del túnel que porta a la presa. Una allau de grans dimensions gairebé ha colgat tot l'accés.

Pujada amb parades sovintejades, l'esquena castigada i la salutació a un grup que fan esquí modalitat lleugera. Accés al Coll de Vallhiverna, 2728, amb una ganyipada prèvia. Descens fins els estanys homònims i una nova remuntada fins a la bretxa Soler i Coll a 2658m. En els darrers metres amb una neu relliscosa i de mal progressar. Flanqueig fins a un gran bloc que ens servirà de paret pel bivac. Deixem la

majoria de “trapaus” i remuntem amb idea de fer el Russell. Són les quatre de la tarda. Amb la disminució de pes, podem accelerar la marxa. Pujada sense dificultats fins a la base d'un canaló inclinat i exposat que sembla la ruta d'estiu. Deixem els esquís i amb grampons i piolet anem a intentar l'ascensió. La neu molt estovada, dóna inseguretat. Anem a pèl. Superem el pas nevós amb certes reserves. Trobem alguna fita, sembla efectivament el camí d'estiu... Ara encarem una grimpada en mixt que ens augmenta els dubtes. Una relliscada ens abocaria al buit, estem desencordats, l'hora... deixem-ho per una altra vegada.

Queda un regust amarg, què podem fer? Potser un altre cim? És molt tard... Una mirada de complicitat, un punt perversa, i decidit. Som al voltant de les 7 del vespre quan enfilem cap el Tempestats. Només els darrers metres obliguen a deixar els esquís. Bufa un vent fred, els núvols juguen a cuit i amagar amb la llum del sol.

Baixada, primer per neu dura i després per primavera - excel·lent fins al forat del bivac. És ¼ de 9, acabem de sopar amb la llum dels frontals i la fredor de la nit. Ens fem als sacs, situats entre la gran roca i una paret de neu aixecada a cop de pala. La nit és entranyable un punt mística, però de dormir i descansar més aviat poc.

Matí de divendres, de nou amb l'armari a l'esquena assolim la bretxa de Llosars a 2833m. El descens

amb pendent pronunciat i neu gelada aconsella carregar esquís i baixar amb grampons.

A mitja baixada flanquegem fins a l'altiplà que formen els estanys de Corones.

Busquem i trobem de nou un bloc on deixar els utensilis que no necessitem per pujar l'Aneto. Són quarts de dotze quan ens dirigim cap al corredor Estassen. Comparat amb ahir anem sobrats de temps.

Unes petjades indiquen que avui ja hi ha gent que ha fet la via. Tot i així no hi ha rastre de la gentada que per aquestes dates assetja la muntanya. El passadís de neu fa de bon fer i es resol sense més dificultats que els esquís a l'esquena, essent una manera elegant d'accedir al cim. Si pot ser sense la boira que ens fastigueja... S'arriba a un collet-balcó que s'uneix a una agul·lola. Pel cantó contrari una grimpada de II ens porta a l'aresta de neu que mor a la creu de l'Aneto.

En el descens del pas de Mahoma presenciem un espectacle esperpèntic de pseudo-encordament, realment molt més perillós per la seguretat de les persones que l'anar directament desencordats.

Podem baixar esquiant, exceptuant la desgrimpada del coll de Corones. La regressió de la glacera homònima vigoritza i dificulta la superació del pas.

continuarà

Cesc Grau, Bernat Sabater i Santi Pocino

SORTIDES 2009

DATES	VOCALS	TELÈFON	LLOC de la SORTIDA
GENER:			
dg 11	Pere Palau	932106285	Matagalls
dg 25	Josep Bou		Garraf
FEBRER:			
dg 8	Jordi Pino	933190672	Mola d'Estats
dg 22	Miquel Rico	932100689	La Mola
MARÇ:			
dg 8	Joan Vives	933300301	Serra de Bufadors
dg 22	Josep Montagut	932458224	El Sui
ABRIL:			
dg 5	Romagosa	936662036	Mare de Deu del Lord
ds 18-19	Josep Bou		Mont Rebei (2 dies)
MAIG:			
dg 10	Albert Sambola	934216762	Els Castellets
dg 24	Jordi Calafell	933584038	Cerdanya
JUNY:			
ds 7-8	Pere Mansilla	933405591	Camí dels Enginyers (2 dies)
dg 28	Eduard i R ^a Maria	933117785	Vallter 2000 – Pic de la Dona
JULIOL:			
dg 12	Pep Molinos		(per decidir)

Per a totes aquestes sortides es farà un programa detallant horaris, desnivells, etc... i una trobada a l'Agrupació el dijous avanç de cada sortida. En general, a cada mes hi ha una sortida fàcil i una altra on es podrà fer la versió curta o la més llarga.

Com sempre anirem amb els cotxes particulars i ens portarem el dinar de casa.

Sortida al Matagalls

(Montseny)

Diumenge, 11 de Gener

(segon intent i amb neu)

Lloc de trobada: Estació RENFE de Fabra i Puig (Meridiana Fabra i Puig)

Hora de sortida:

1/4 de 8 per sortir a 2/4 de 8 en punt

Transport: (amb vehicle particular) Barcelona, Hostalets de Balenyà, Seva, el Brull, Collformic

Intendència: Esmorzarem abans de la sortida i dinarem, si el temps ens ho permet, al santuari del Brull

Equipament: Roba còmoda i d'abric, protector del vent, calçats amb botes "imprescindible" (hi ha neu) guants, ulleres i pals

Desnivell: 550 m.

Dificultat:

* Excursió fàcil, recorregut d'1h ½ a 2 h.

** Excursió fàcil amb el recorregut mes llarg i una petita grimpada, 2h.

Itinerari:

* Comencem a caminar pujant per unes escales de pedra. Trobem un monòlit en recordança dels liberals vigatans morts ens aquest lloc a mans dels carlins, quan fugien del setge de la ciutat durant la Tercera Guerra Carlina.

Inclinació moderada per entremig de rocam (pissarra) fins abastar el Pla de la Barraca on tenim un tram herbat i planer per recuperar-nos. No trobarem quasi cap ombra en tot el camí. Tornem a enfilear-nos, ara més decididament, altre cop per rocam, fins al Collet de l'Estanyol. Un altre tros herbat i planer fins al Collet dels Llops. En aquest tram, a baix, a la nostra esquerra, es fa

evident un corriol que puja pel costat de la torrentera. Podem desviar-nos-hi per anar a alguna de les fonts com la dels Bisbes o la del Collet dels Llops.

A partir d'aquí el camí s'enfila decididament, però ja hem albirat la creu sobre el cim del Matagalls. Un darrer esforç i ja hi som! (1695 m).

** Els del segon itinerari serà igual que el primer fins el Pla de la Barraca, després baixarem passant per les fonts de la Gavarrera, Font de la Sardana i font dels Manlleuencs fins arribar a la pista que ens durà a Sant Segimon, allí farem una petita grimpada fins a Sant Miquel dels Barretons, Turó de Collsaprunera i la cresta fins arribar a la creu del Matagalls (1695 m).

Detalls: A l'Agrupació el dijous dia 8 de gener.

Vocals:

Pere Palau 93 210 62 85

Manel Navarro 93 456 82 57

Excursió al Parc natural del Garraf

diumenge, 25 de gener

*Ascensió al Pic de la Morella (595 m). El cim més alt del
Parc Natural del Garraf*

ITINERARI 1

Des del Pla de Querol.

Desnivell: 200 m

Duració anada i tornada: 2 h

ITINERARI 2

Castell d'Eramprunyà, Les Agulles,

La Morella i Pla de Querol

Desnivell: 350 m

Duració: 4 h

VISITA DEL CENTRE D'INFORMACIÓ DEL PARC NATURAL "LA PLETA"

Audiovisual de 30'

VIATGES: amb cotxes particulars

OPTATIU:

- Dinar bufet a la Plana Novella. 15 €
- Visita del museu i el monestir budista de la Plana Novella: 3,5 €
- Realització d'un taller de relaxació: 6€

- Pels menors de 13 anys aquestes activitats tindran un cost de 14 €

SORTIDA: A les 8 del matí
davant del PALAU REIAL

INSCRIPCIONS:

fins el dia 20 de gener

VOCAL DE SORTIDA:

Josep Bou (687731276 - 933712986)

RUTA DEL CÍSTER

DARRERES JORNADES

22 i 23 de novembre del 2008

Tardor

*El vent, els boscos
besant la lenta
llum de la tarda.
Exèrcits de la nit vénen
pels camins solitaris.*

(Salvador Espriu)

Dissabte

A Pedralbes, avui no som tants com d'altres vegades. L'autocar triga a venir. Per fi és aquí, hi desem les motxilles i embalums a la panxa i pugem, bo i saludant als qui venen de Sagrada Família, tots plegats en som 29. Parem a esmorzar a l'àrea de servei de Montblanc.

Agafem la Ruta en un punt entre l'Espluga i Blancafort i amunt! A bon pas, anem avançant per unes pistes ben senyalitzades, amb pintades de GR, cartells a les cruïlles i la llepassa vermella de la Ruta.

El temps és bo, assolellat i amb ventet fresc que fa espavilar el pas. Ens anem enfilant per camins ben fresats fins el Cap del Coll; allà hi fem parada i ens agrupem; són 2/4 d'una. Alguns han fet marrada i han quedat despenjats de la colla. Els telèfons d'un grup i l'altre aclareixen la situació i els del Coll ti-

rem endavant, pel costat d'un conreu, trobem un corriol, rost i malmès per les aigües.

Arribem al Santuari del Tallat (789m). En ell mateix, el santuari no té cap interès, de fet en queda ben poc del que potser un dia fou, els seus carreus són escampats per tot Catalunya. Val la pena pujar-hi per a gaudir de la vista, que avui, amb l'atmosfera tan neta, ens permet veure les neus primerenques del Pirineu.

Amb l'autocar, que ens esperava allà dalt, baixem a recollir la mitja dotzena de companys que són al Cap del Coll i ja tots plegats, entrem al Balneari de Rocallaura, on se'ns hi ajunten 3 companys més. Una taula llarga, llarga, ens hi espera per a que ens cruspim unes patates emmascarades, el bacallà, ben acompanyats d'un honest vi negre, les postres i els cafès.

Ara l'autocar ens acosta a l'Espluga de Francolí i allà es torna a dividir el grup, uns se'n van a visitar la Cova i la resta es dirigeixen a Poblet. Després que els de la Cova han gaudit d'uns diorames molt pedagògics sobre el paleolític, neolític, el bronze i l'arribada dels ibers, ens ajuntem tots a Poblet per escoltar la comunitat cistercenca en la seva pregària solemne de vespres.

Tornem a enfilar-nos a l'autocar i ens porta fins l'alberg Jaume I. Ens repartim per les habitacions i baixem a sopar. Sopem acompanyats del xivarrí que surt de les taules ocupades per una munió de nens i nenes i tot seguit ens reunim a una sala, per escoltar i dir poesies i acudits, veure cava i menjar carquinyolis, fer un parell de brindis dirigits pel nostre president, en Jep, i participar en un sorteig de petits objectes; tot plegat, una mica en l'esperit dels focs de camp dels nostres campa-

ments. Bo, l'hora de dormir ha arribat i cadascú al seu cau, tots anem a clapar.

Diumenge

A^{3/4} de 8 comencen a sonar despertadors i telèfons i el personal es lleva, practica les higiènes del cas i tal com ens va instruir en Quim, baixem a deixar motxilles, embalums i bastons a la panxa de l'autocar. Tot seguit entrem al menjador i ens servim l'esmorzar, dolç o salat, segons els gustos i costums. Tres companys més s'afegeixen a la jornada d'avui.

A^{1/4} de 10 l'autocar engega per retornar-nos al final de l'etapa d'ahir i des del Santuari del Tallat, la colla es torna a dividir: Uns baixen pel dret a fi d'arribar amb temps per poder visitar el monestir de Vallbona i la resta, sigui perquè el van visitar en la prime-

ra jornada, sigui per ser partidaris del “nafent” agafem unes pistes amples, que poc a poc ens van endinsant a la comarca de l'Urgell.

Avui el Sol també lluu i el vent és fresc, tot plegat fa de bon caminar. L'experiència d'ahir motiva que a cada cruïlla ens reunim tots i totes per decidir quin és el bon camí. Arribem a Montblanquet, petit agregat de Vallbona, amb una esglésiola romànica de línies cistercenques, alguns dels pocs habitants d'aquest llogarret, ens surten a saludar, quan abandonem el seu nucli.

Seguint els senyals de la Ruta, entrem a un oliverar i agafem un corriol pedregós que ens fa baixar de pressa i ens ensenya Vallbona de les Monges enfilat a l'altra riba del Fondo de Maldanell. Entrem a Vallbona, s'ha tancat el cercle que vam iniciar el 23 de febrer d'enguany, quan des d'aquí

vam començar la visita dels tres monestirs cistercencs.

Ens retrobem amb els altres companys i mentre uns acaben de visitar el monestir de Vallbona, uns altres entrem al cafè, on ens hi serveixen unes abundoses racions d'un magnífic vermut. Algú també aprofita el temps per a comprar oli verge de Les Garrigues. Quan tornem a ser tota la colla, sense presses, ens encaminem cap el restaurant El Tallat, on ens hi trobem una excel·lent escudella i botifarra i xai a la brasa amb acompanyament de carxofes i altres verdures, els postres i els cafès.

Aquí, uns amb els seus cotxes (pocs) i la resta amb autocar, retornem a casa. En buidar la panxa de l'autocar a Barcelona, algú s'adona que la seva motxilla s'ha quedat al restaurant: No s'hi val a badar!

Jordi Romagosa (Soci 1224)

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 Telèfon i fax
93 302 38 98

"Memorial Sir Edmund Hillary"

La història de l'Everest (VI)

1981 - 1984

Primers intents catalans al sostre del món

Entre 1981 i 1984 l'Everest va registrar un total de 63 ascensions entre les que en destaca alguna per haver obert una nova ruta. Russos i americans van ser els protagonistes en aconseguir el 40% de les ascensions (16 pels americans i 11 pels russos).

El 5 d'octubre de 1982 Sungdare Xerpa obté permís per l'ascensió al cim per la ruta de Hillary amb una expedició canadenca, aconseguint la seva tercera ascensió al sostre del Món.

El 27 de desembre del mateix any el japonès i líder d'una expedició hivernal nipona suma la seva tercera ascensió i mor en el descens.

El xerpa Ang Rita suma la seva segona ascensió sense oxigen el 15 d'octubre de 1984. Rita completa la seva ascensió pel Pilar Sud i descendeix per l'aresta sud-est.

El 1982 l'Everest va rebre una important expedició russa que va culminar la seva aventura el 4 de maig de 1982, dia en el qual un total d'onze integrants de l'equip, van arribar al cim, obrint una nova ruta que transcorre seguint el Pilar Sud i l'Aresta est.

El 7 de maig de 1983 un xerpa mític Ang Rita, és converteix en el primer xerpa que trepitja el cim sense l'ús de botelles d'oxigen.

A l'octubre de 1983 van ser els americans Buhler, Momb, Reichardt, Casell,

Lowe i Reidels que afegeixen un altre capítol a la història de la muntanya, amb una nova ascensió per la paret Est també coneguda com a Kanshung, recorregut que ja havien intentat el 1980 i 1981.

La ruta de l'equip d'USA fa una parada a 1000 metres per prosseguir durant 2300 metres per pendents de neu sota el Cim Sud, tot l'equip va poder ser dalt del cim entre el 8 i el 9 d'octubre.

Un any més tard, el 3 d'octubre de 1984, una expedició australiana va ascendir pel Gran Couloir de la cara nord seguint el corredor Norton. McCartney i G. Mortimer, van arribar al cim sense utilitzar oxigen auxiliar, els segons des-

prés de Messner (1980). El tercer membre de la cordada Andy Henderson va abandonar l'intent a cinquanta metres del punt culminant

Presència catalana a la muntanya

La presència catalana a la muntanya, en la conquesta del cim, va tenir els seus primers intents entre 1982 i 1984 anys en els quals es comptabilitzen tres intents fallits.

El 1982 Lluís Belvis va liderar la primera expedició catalana que va intentar l'escalada sota la denominació de "Catalunya al sostre del Món". Amb un objectiu molt ambiciós: realitzar l'escalada per la difícil Aresta Oest. Van completar l'equip: Jaume Altadill, Josep Manuel Anglada, Òscar Cadiach, Josep Casanovas, Emili Civis, Lluís Hortalà, Antoni Llasera, Manuel Mateu, Xavier Pérez Gil, Jordi Pons, Joan Ribas, Francesc Sàbat, Narcís Serrat, Jordi Sugranyes, Alfons Valls i Josep Vidal.

L'expedició a la recerca del seu ambiciós projecte va instal·lar el telefèric més alt del món fins al turó del Lhola, en el qual es va instal·lar el campament 1 (base avançat) i des del qual es van realitzar els intents al cim.

El telefèric, que tot i les crítiques, va complir a la perfecció amb la seva cometa, tenia un recorregut d'uns 250 m entre les cotes 5.800 i 6.050 m; en el primer recorregut del telefèric aquest va portar fins al turó del Lhola una ampolla de cava per celebrar la seva inauguració.

El 14 d'octubre la cordada Xavier Pérez Gil i Òscar Cadiach van arribar a la cota 8.500 metres. Un fort vent amb ràfegues de fins a 120 Km/h i les dificultats tècniques de la ruta, van fer desistir de l'atac.

El xerpa Nima Dorje, morí en el descens després de patir una caiguda. L'expedició va tenir una segona baixa, la del xerpa Lhakpa Tshering a causa d'una perforació gàstrica

Un any més tard (1983) amb el patrocinio de Caixa de Barcelona, un equip català va tornar a l'Everest, afrontant l'ascensió per la Cara Nord (Tibet) seguint l'Aresta Nord des del Coll Nord. Conrad Blanc va formar equip amb: Nil Bohigas, Òscar Cadiach, Jordi Camprubí, Jordi Canals, J. M. Duren, Lluís Gómez, Enric Lucas, Joan Massons, Antoni Ricard i Miquel Sánchez. L'equip va realitzar tres atacs al cim els dies 18 i 30 de setembre i 7 d'octubre. El cansament després dels tres atacs frustrats i les adverses condicions meteorològiques que havien destrossat els campaments de descans, van fer que, malgrat arribar a pensar en un quart intent, abandonessin l'objectiu.

La màxima cota assolida la va materialitzar la cordada formada per Nil Bohigas, Enric Lucas i Òscar Cadiach que van arribar els 8.300 metres d'altitud, Dos mesos després de la seva arribada a la muntanya, el 15 d'octubre van abandonar el campament base per tornar a casa.

Manuel Cabanillas

Altes del mes de desembre

Míriam Rosás Umbert
Joan Centelles i Morte
Lucas Brunso Welter
Marc Jorba Pedrosa
Raquel Molina Serra
Albert Aran Selvaggio

Alba Morales Pérez
Yolanda Soto Blasco
Rafael Ibáñez Paz
M. Adela Caballero Bernabé
Antonio Mateo Cruañas
M. Dolors González Playà

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

Quota de socis

Aquest mes passem pel banc la quota de socis.

Per tercer any consecutiu es mantenen els mateixos preus.

Recordem a les persones que ho fan manualment passin per secretaria.

Cicle Everest

En nom de l'equip del Cicle Everest "Memorial Sir Edmund Hillary" vull fer-vos arribar els nostres millors desitjos per les festes nadalenques i pel proper 2009. Esperem que seguiu fent-nos costat; volem recordar-vos que el proper any seguirem amb el cicle mensual, així com la gran festa final del 29 de maig i el trekking al Nepal amb preu molt especial pels socis.

També us recordo que a l'Agrupació disposeu d'articles de regal del Cicle a preus molt especials: banderes d'oració, llibre d'en Carles Vallès i sundis (polseres i collars beneïts per un Lama).

Manuel Cabanillas

Llibre de registre

Es recorda l'existència d'un llibre-registre a disposició de tots els socis per anotar-hi totes les activitats realitzades des de l'1 de gener al 31 de desembre del 2008

Cava

Ja disposem del cava nou. La xapa està dedicada a la secció de kayak.

FEEC

Ja podeu tramitar les targes de la Federació per l'any 2009

Senderisme per Montserrat (foto: Alex Blanco)

Santa Eugènia de Solà (foto: Cesc Grau)

Nota de condol

Fem arribar el nostre condol a la família del soci Ramon Casamitjana i Miró.
Així també al nostre company Josep Bou, pel recent traspàs de la seva mare.

Sopar de Nadal

El 19 de desembre vam realitzar el sopar de Nadal.

El primer a la nova seu de l'Agrup. Vam assistir-hi 76 persones.

Molt ben presentat. Agraïm el treball dels voluntaris d'enguany. Es van complir totes les previsions i també va venir el Pare Noël (acompanyat per una simpàtica mare Noëla) repartint regalets a tothom i fent algun sorteig.

aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com hem trencat esquemes

Per el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, portem de fotografies, rutes, revista... Cerca als teus companys de viatge, per a escalat, far expedicions, sortir el cap de setmana... a www.balmat.com

24 HORES

Tel. 934 548 309 - 08011 Barcelona - balmat@balmat.com

1 MODA ROBA TÈCNICA Gran Via C.C., 531 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	2 ESQUÍ I TEMPS LLIURE Gran Via C.C., 527 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	3 ACAMPADA Corte d'Urgell, 72 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	4 MUNTANYA TÈCNICA Corte d'Urgell, 76 08011 Barcelona Tel. 934 548 309
---	--	--	--

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona
e-mail: aec@aec.cat

tel: 93 302 45 29
web: www.aec.cat

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana